

Čl. II.

(1) Ustanovení § 6 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb., o konečné úpravě měny, ve znění čl. III, odst. 1 zákona ze dne 17. února 1934, č. 25 Sb., se doplňuje touto větou: „Pro výpočet zlaté úhrady může býti od celkového oběhu bankovek a závazků na viděnou splatných odečtena hodnota bankovek vydaných jednak za mince a drobné peníze papírové korunové měny včetně stokorunových státovek, jednak za mince, bankovky a jiná platidla říšské markové měny, za žirové pohledávky v říšských markách, říšské pokladní směnky a nezúčitelné říšské pokladní poukázky, které jsou v zásobě (v aktivech) banky.“

(2) Tím se mění a doplňuje ustanovení § 14 zákona ze dne 18. května 1938, č. 101 Sb., o soustavě drobných peněz.

Čl. III.

(1) V § 121 bankovního zákona se vkládá jako bod 9. toto ustanovení:

„9. kupovati a prodávati říšské pokladní směnky a nezúčitelné pokladní poukázky Německé říše, dále směnky a pokladniční poukázky Protektorátu Čechy a Morava, splatné nejpozději ve lhůtě jednoho roku.“

(2) Tím se mění pořadové označení dosavadních bodů 9. až 12. téhož paragrafu.

Čl. IV.

Ustanovení § 129, odst. 1 bankovního zákona ve znění § 3 opatření Stálého výboru ze dne 19. září 1938, č. 179 Sb., kterým se mění některá ustanovení o akciové bance cedulové, se doplňuje touto větou: „Kromě toho jest oprávněna eskontovati říšské pokladní směnky a nezúčitelné pokladní poukázky Německé říše, jakož i směnky a pokladniční poukázky Protektorátu Čechy a Morava, splatné nejpozději do 92 dnů.“

Čl. V.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Bubna v. r.

Dr. Klumpar v. r.

145.

Nařízení předsedy vlády

ze dne 29. dubna 1940

o tvoření cen výrobků dřevozpracujícího průmyslu a dřevozpracujících řemesel.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, nařizují:

§ 1.

(1) Ustanovení tohoto nařízení platí pro veškeré zboží, které je převážně co do ceny nebo množství zhotoveno ze dřeva. Vyňato je dříví surové, dříví palivové a řezivo. Dále podléhá tomuto nařízení následující zboží (včetně polotovarů):

- a) zboží kartáčnické, štětkařské a košťata,
- b) zboží soustružnické a řezbářské všeho druhu,
- c) zboží řešetářské,
- d) zboží ze slámy, třtiny, lýka, loubků a podobných surovin,
- e) zboží košíkářské,
- f) hudební nástroje všeho druhu,
- g) zboží hračkářské všeho druhu.

(2) Ceny výrobků uvedených v odstavci 1 tvoří se v tuzemském obchodním styku podle ustanovení tohoto nařízení. Vzejdou-li pochybnosti, zda určitý výrobek je výrobkem podle odstavce 1, rozhodne o tom nejvyšší úřad cenový po slyšení příslušných hospodářských skupin.

(3) Nejvyšší úřad cenový může z platnosti tohoto nařízení vyjmouti zcela nebo částečně určité druhy výrobků uvedených v odstavci 1 a jiné druhy zboží sem pojmouti.

§ 2.

Nejvyšší přípustná cena se tvoří:

1. při výrobě:

- a) z pořizovací ceny surovin a pomocných látek,
- b) z mezd a platů,
- c) z nákladové a ziskové přírážky;

2. v obchodu:

- a) z pořizovací ceny zboží,
- b) z mezd a platů,
- c) z nákladové a ziskové přírážky.

§ 3.

(1) Suroviny jsou všechny látky nebo polotovary, z nichž se zboží skládá.

(2) Pomocné látky jsou ony hmoty, bez jejichž použití nemůže být zboží zhotoveno v zamýšleném druhu a jakosti.

(3) Provozní látky, jako na př. oleje a tuky pro stroje, elektrický proud atd. nepatří k pomocným látkám.

(4) Pořizovací ceny jsou nákupní ceny látek skutečně použitých, zvýšené o nezbytné náklady opatřovací, jako dovozní, clo a pod. Hodnota opět použitelných odpadků se odečítá.

(5) Mzdy a platy podle tohoto nařízení jsou částky podle nařízení nebo povolení ministerstva sociální a zdravotní správy skutečně vyplacené a s nimi související sociální dávky, které podle platných předpisů nese podnikatel.

§ 4.

(1) Nákladová a zisková přírážka je rozdíl mezi cenou dosaženou převážně v prvním čtvrtletí 1939 (doba srovnávací) při srovnatelných prodejkách stejného nebo srovnatelného zboží a

a) ve výrobě:

pořizovací cenou surovin, pomocných látek, jakož i mzdami a platy a s nimi souvisejícími sociálními dávkami, vzatými za podklad výpočtu této převážně dosažené ceny;

b) v obchodu:

pořizovací cenou zboží, mzdami a platy a s nimi souvisejícími sociálními dávkami, vzatými za podklad výpočtu této převážně dosažené ceny.

(2) Jestliže v době srovnávací nebylo prodáno podle odstavce 1, vezmou se za základ srovnatelné prodeje stejného nebo srovnatelného zboží ze tří měsíců roku 1938 za sebou jdoucích a pokud možno nejbližších prvním čtvrtletí roku 1939.

(3) Jestliže nákladová a zisková přírážka podle odstavců 1 a 2 není zjistitelná, může být připočtena přírážka, která v poměru k ostatním přírážkám v podniku podle druhu, jakosti a množství zboží jest oprávněna. V případech, kde srovnání není možné, budiž postupováno jako u nově založených podniků podle § 6.

§ 5.

(1) Podniky musí založit a vést pro každou skupinu zboží záznam svých nákladových a ziskových přírážek; zápisy tohoto záznamu

musí být kdykoliv na vyzvání nejvyššího úřadu cenového nebo orgánů jím pověřených účetně doloženy. Záznam musí být nejpozději do 1. července 1940 předložen dvojmo k ověření příslušné obchodní a živnostenské komoře, která jeden exemplář vrátí podniku k uschování a druhý sama uschová.

(2) Zápis do záznamu a jeho ověření nelze považovati za schválení přírážek.

(3) Po zápisu do záznamu nesmí být požadována vyšší přírážka.

(4) Orgány pověřené nejvyšším úřadem cenovým mají vždy právo nahlédnouti do dokladů uložených u obchodních a živnostenských komor. Komory jsou povinny zapůjčiti zmíněným orgánům na jejich požádání svrchu uvedené doklady.

§ 6.

(1) Podniky, které byly nebo budou zřízeny po srovnávací době (§ 4, odst. 1), musí přírážky, které hodlají vzít za základ pro tvoření cen, oznámiti příslušnému úřadu, a to:

a) při výrobě a zpracování přímo nejvyššímu úřadu cenovému,

b) při obchodu nebo výrobě, nepřesahující rozsah řemesla, příslušnému zemskému úřadu.

(2) Oznámení zmíněné v odstavci 1 musí se státi u podniků zřízených:

a) před účinností tohoto nařízení nejpozději do 1. července 1940,

b) za účinnosti tohoto nařízení nejpozději před odesláním zboží z továrny nebo před prodejem v obchodu.

(3) Ustanovení § 5 platí obdobně.

(4) Převzetí a to i částečné nebo přesídlení již existujících podniků nelze považovati za znovuzřízení podle odstavce 1. Při předání závodu musí být nabyvateli odevzdány doklady, týkající se výpočtu nákladové a ziskové přírážky.

§ 7.

Nejvyšší úřad cenový nebo úřad jím zmocněný může nákladovou a ziskovou přírážku podle §§ 4 a 6 všeobecně nebo v jednotlivých případech zvláště upravit.

§ 8.

(1) Jako prodejní, dodací a platební podmínky platí podmínky srovnávací doby (§ 4, odst. 1).

(2) Nejvyšší úřad cenový může podmínky uvedené v odstavci 1 přezkoušeti a podle potřeby upravit.

§ 9.

Při prodeji osobami, které se zařadily do procesu distribučního způsobem v obchodu neobvyklým, lze účtovat nejvýše cenu, za kterou bylo zboží nakoupeno.

§ 10.

(1) Podnikové výrobní značky zboží nesmějí být měněny a snímány, dokud není zboží prodáno spotřebiteli.

(2) Ceny vyznačené na zboží platí jako požadované ceny prodejní.

§ 11.

Ustanovení tohoto nařízení použije se obdobně na úplatu za výrobu nebo zpracování výrobků uvedených v § 1, odst. 1 ve mzdě.

§ 12.

(1) Jak výrobci, tak i obchodníci jsou povinni při prodeji zboží uvedeného v § 1, odst. 1 vystavit na každou dodávku účet. Účet musí v každém případě obsahovat údaje o prodejní ceně, množství zboží, druhu zboží a vzoru, jakož i o původu zboží.

(2) Tutéž povinnost mají také obchodníci v drobném, kteří však mohou při bezprostředním prodeji spotřebitelům nahradit účet pokladniční stvrzenkou, která mimo cenu zboží obsahuje také údaje, které umožní zjištění původu zboží.

§ 13.

(1) Obchodníci, jejichž roční obrát ve výrobcích uvedených v § 1, odst. 1 překročil v předcházejícím roce částku K 200.000—, jsou povinni založiti a vésti kontrolní záznamy o zboží, jež musí obsahovati aspoň tato data: den převzetí zboží, jméno dodavatele, množství zboží, výrobní značku a číslo, skladové číslo, nákupní cenu, vykalkulovanou prodejní cenu a odvolání na účetní doklad.

(2) Obchodníci, jejichž roční obrát překročil v roce 1939 částku K 200.000—, jsou

povinni založiti kontrolní záznamy o zboží nejpozději do 1. května 1940.

§ 14.

Veškeré obchodní záznamy a doklady, jako nákupní účty, opisy účtů vydaných, výplatní listiny mezd a platů, záznam nákladových a ziskových přírážek (§ 5, odst. 1), kontrolní záznamy o zboží (§ 13), musí býti uschovány nejméně po dobu tří let. Tímto nejsou dotčena jiná zákonná ustanovení, kterými je podnikům předepsána delší doba pro uschovávání dokladů.

§ 15.

Nejvyšší úřad cenový nebo úřad jím zmocněný může povolit nebo naříditi výjimky z ustanovení tohoto nařízení.

§ 16.

(1) Ceny výrobků, uvedených v § 1, odst. 1, na které se vztahuje toto nařízení, jsou vyňaty z ustanovení nařízení předsedy vlády ze dne 20. července 1939, č. 175 Sb., o zákazu zvýšení cen; výjimky povolené podle uvedeného nařízení pozbývají platnosti dnem účinnosti tohoto nařízení.

(2) Ustanovení tohoto nařízení platí též pro tuzemský obchod se zbožím (§ 1, odst. 1) dovezeným z ciziny; jinak zůstávají předpisy nařízení předsedy vlády ze dne 8. září 1939, č. 221 Sb., o cenách zboží při vývozu a dovozu, nedotčeny.

§ 17.

Přestupky tohoto nařízení nebo nařízení, příkazů nebo zákazů podle něho vydaných, trestají se podle čtvrté části vládního nařízení č. 121/1939 Sb.

§ 18.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ceny výrobků, které byly vyrobeny nebo v obchodě uskladněny přede dnem účinnosti tohoto nařízení, avšak teprve po tomto dni budou prodávány, tvoří se podle předpisů tohoto nařízení.

Ing. Eliáš v. r.